

ESTI LAPOK.

Szombat,

24.

Junius 30. 1849.

Az „ESTI LAPOK“

melly politikai napilap, az országgyűlés ott léte alatt, **Debreczenben** jelent meg, most **Pesten** adatnak ki, és minden nap (vasárnapon kívül) egész íven jelennek meg.

Előfizetési ár : helyben junius hóra **1 fr. pp.**, julius—decemberig 6 hóra **5 ft. pp.**

Posta elküldéssel előfizethetni **Junius** hóra **1 ft. 20 krval pp.** — Julius—decemberig 6 hóra **6 ftjával.**

Az előfizetés elfogadtatik az „Esti lapok“ kiadó hivatalában, szabadsajtó-utcza, Horváth-ház, és minden postahivatalnál.

Pölsenberg tábornok vezénylete alatti 7-dik hadtest f. hó 28-án az ellenség főereje által megtámadtván, több óraig tartott elszánt harcias ellentállás után kénytelen volt a túlnyomó nagy erőnek engedve a Győri állomást s Győr városát elhagyni, s honnét is a legjobb rendben Ácsig visszavonult, itt csatlakozott a segítségére küldött azon hadi erővel, mellyel együtt a Duna jobb partját biztosítani képes leend.

Pest junius 30-án 1849.

Állod. rend. k.ponti osztály igazgatósága által.

A csodák napjai eljöttek.

Az Isten közellétének jelei mutatkoznak mindenütt.

Ma délben a nap fényes, szivárványos udvarában jelent meg az égen.

Köröskörül egy fényes gyűrű ragyogott a nap körül, tartósan, fényesen, mintha ebben akarta volna tudunkra adni Isten : „nézzétek, a nap is úgy körül van véve, mint ti, de azért a nap még is nap marad. S bárha a légkör minden átkozott párája körülé támadt is, estére a nap e párák vérével pirosra fogja festeni az eget.

A csodák napjai eljöttek.

Az Isten minden nap, minden perczen eljő tudunkra adni : hogy ő még él és velünk van.

Mikor földön futók voltunk, ő adott menhelyet, mikor gyöngék voltunk, ő adott erőt. Mikor az ellenség tüzet küldött reánk, ő oltotta el.

És most, midőn a szent harcza készülünk, ő is megjelenik csodaképeivel az égen, ő meggyen elől tűznek és fénynek oszlopában, mintha mondaná :

„In hoc signo vinces“

Nézzetek az égre. Nem emberektől, Istentől jő a segély. És ha ő velünk, ki van ellenünk! Nézzetek az égre, a győzelem ígérete oda

fenn ragyog. Isten kötött velünk frigyét. Ő int felénk, ő adta zászlónkra az áldást.

Isten nevében. Előre! Győzelemre.

Győrnél csatát veszítettünk.

Ismét egy okkal több, hogy fel kell kelünk százezrenkénk.

Ismét egy okkal több, hogy az összes nemzetnek kell bosszút állani a zsarnok bérenczein; hallatlan, rémítő bosszút!

Nekünk nem elég többé a lelkesedés, mi az elkeseredettség harcát vivandjuk; — mi nem harcolandunk többé bátorsággal, hanem dühvel!

Azért van mellünkön a veres kereszt!!

Emlékezzetek a veszély nagyságára, és alkalmazzátok hozzá erejetekeket!

Csak kettő közt van a választás!

Vagy meghalni a csatamezőn dicsőségesen, vagy meghalni a kancsuka és vasvessző sujtásai alatt gyalázatosan; és ekkor meghal velünk a haza is, és elvész dicsősége oly hirtelen, mint a földsarki nappalat.

Válaszszatok dicsőséges és gyalázatos halál között!

Ha választjátok az utolsót, nem veszted el bennetek az emberiség semmit, és nem voltatok méltók soha a szabadságra!

Ha választjátok az elsőt, nem fogtok meghalni! Élni fogtok dicsőségben, szabadságban, és neveitek előtt meg fog hajolni az egész mívelt világ!

És e haza élni fog, szemfényre leszen Európának, lelke. életerejé!... És a szép haza élni fog büszkén az ő hősi lelkű fiaira.

A történetíró szent áhitattal fogja megírni a mi tetteinket!

A késő utód pedig kivetkezve minden földiségtől, mint midőn Isten oltára előtt térdepel, fogja olvasni dicsőségünket.

Fegyverre tehát!

Ha halni tudunk; élni fogunk!... De ha csak élni tudunk, meghalunk!

Fegyverre tehát ti milliói e népnek.

Fegyverre az Isten és a haza nevében! Ludasi Mór.

Pap Mihál alezredes, és egy kis missiónk.

(Vége).

Látszott szavaiból, hogy Haitéval*) érintkezésben volt, honnan is tudta volna illy véletlen s reménytelen megjelenését. Mi Kővarival ugyan csak nem hittünk neki s elindultunk felkölni a többi falvakat is, de alig haladtunk két percet s egy felénk siető ellenséges csapatot fedezék föl, s vágatva lovagolt egy székely felénk azon lesújtó hirrel, hogy Pap majort egy ellenséges csapat elfogta, mint siettünk vissza!

Éjfélkor háromszék szélére értünk honnan futárt küldénk az erdővidéki dolgok érdekében a táborba.

Kalnokon Pap hazafiságának egy újabb gyönyörű adatára bukkanánk : a falu jegyzőkönyvében egy proclamatioját pillantók meg, azon alkalomra irottat, midőn a ráczok ellen kimozdított székelyekből néhány vissza szökött.

Fölséges proclamatio ez, nem csudálkozom az után hogy az öreg székelyek bottal verték vissza fiaikat s részint magok vitték a törvény kezébe :

*) Kérjük a tisztelt olvasót a tegnapi számban hibásan „Staité“nak tett nevet is „Haité“ra igazítani.

„Meggyalázták fiaink nemzetünk becsületét, szegyenítsük meg őket, ragadjunk mi öregek fegyvert s menjünk résztvenni a nemzet harczaiban, hogy mossuk le nemzetünkről az általok ejtett gyalázatot.“

Illy szellemű lelkes hangok ömlenek el végig a proclamation s mi ezt látva könyeztük jó öreg barátunk sorsát, kit mint főzgatót az ellenség bizonyos áldozatának hittünk.

Szabadságot veszek magannak közölni a derék ősz hazafinak hozzám küldött levelét, melyben elválásunk utáni sorsáról értesített.

„Örömmel s bús szívvel is olvastam e hó 12-ről hozzám írott leveledet, mert fáradozásunk a székely nép felkeltésében nem volt sikertelen; de sokat is szenvedtünk, üldöztettünk. . . . Én ellenimtől tökéletesen el is voltam már halálra ítélve, beh sokat busultam, hogy titeket is talán szerencsétlen sorsom talált.“ stb. stb.

Emlekeztek, hogy már Szarazajtán, sajnosan tapasztaltuk miszerint erdővidékek hazánk irányában lelkesültségét a nemzet keserves sorsa megölte. Mit előre nem is gyaníték, bujtogatók kezébe estem. A köpecziektől elfogatva az ellenségnek átadattam, kezeim kötéllel hátrakötettek, s mi több minden portékaimat s proclamationiomat is az ellenség kezébe játszották. *)

Tudjátok hogy 6-án Haidte Vargyasra egy csapatot küldött a lerakott fegyverek elvitele végett, ámbár szavát adta volt hogy azokat ott hagyja zár alatt. Eltávozta után érkeztek a köpecziek Vargyasra honnan fegyvereiket erővel is visszahozandók valának s ámbár utjokban meghallották, hogy Haidte már eltávozott fegyvereikkel, mégis Vargyasra bementek utközben Gedeonnak egy levelét elfogva.

Én a visszaérkezetteket felszólítám hogy Gedeon levelét adják kezembe, s addig biztattak míg 7-én délfelé ez ellenség dobja Köpeczre behallzott. Ekkor bedopták a levelet szállásomra, de senki is fegyveresen elő nem állott. Bizonyos valék elárultatásomról. A köpecziek hallgattak, mert alattomban megegyeztek volt, hogy az ellennek átadjanak, a hozzám rejtett levéllel együtt.

Bardoczfelé indultam végre; de a köpecziek erővel visszahozták s az ellennek átadtak, hogy lakoljak bünökért; de az isten tudta ártatlanságomat, engem megótmalmazott, köpecz pedig felgyujtatott s kiöldöstetett az ellenségtől 9-én.

A rákosi táborból dec. 8-án kötözve vittek el Szeben felé, ekkor találkoztam sok oláh s szász fölkelőkkel, kiktől éjjel nappal sok halálos kínzásokat szenvedtem.

Gedeon maga **) négy szem között két rendben megkajakolt, sárkányi táborában.

Végre Szebenbe vittem, hónapon át, nehéz lánczokon szobámban folytonosan jelenlévő két ór felvigyázata alatt, éhséget, gúnyt s kegyet-

*) Különös a sorsjátéka, Háromszéknek egy szerencsétlen csatája volt; a köpeczi, és épen más nap a Pap elfogatásának következtében. Köpeczet az ellenség felgyujtotta s leöldöste. Im a bosszúálló isten keze épen azon ellenséggel pusztította el Köpeczet, melynek e falu a székely föld legbecsületesebb honfiát elárulta. D.

**) A gyalázatos gallicziai véreb. D.

len fenyegetéseket szenvedtem, míg végre martius 11-kén este 11. órakor, istenem őrző kegyelme, s a magyar nép harcziainak vitézsége, leszaggatá terhes rablánczaimat, s hazámért békülve hordozott szenvedéseimnek véget vetett. stb.“

Hazaérkezve a szabadság ősz vértanúja, alvezredessé nevezetett.

Leveléből szomoruan értettem azt, hogy árulói épen a köpecziek valának, épen azon falu, mely végperczig az ellenség ellenében legelhatározottabban viselé magát, a mi oka is lön irtózatossá feldulatásának.

Minket a nép midőn az ellenséges csapat elől háromszék felé vonultunk kedvezőbb hangulattal fogadott. Szarazajtaiak ugyan fájdalmasan mondák, hogy elegendő védelemről nem gondoskodva, mért költöttük őket újra föl s tettük ki a reájok rohanó ellenség bosszújának? — de mi felfejtők, hogy czélunk szentségét, a körülmények véletlen balfordulataért, ne gunyolják ki, ha most sujt a balsors, jobb idő vár reánk, ha elszántak leszünk. Igértük, hogyha kívánják ott maradunk közöttük, adjanak váltságokul az ellennek: ha kárhozzatnak minket, kik magunk is székelyek vagyunk; de azt kívánjuk teljes lelkünkben, hogy inkább gyilkoltassék le mind a mennyi székely van, mint azon gyalázatra jusson, hogy cigányok és oláhok parancsoljanak neki.

Illy szellemben; igaz hogy kissé ömletegebben szólunk a körülünk összecsoportosult néphez, s nem adtak ám ki az ellennek, sőt reánk borult könyezve néhány székely és így szóla egy „menjenek békével; az urak élete drága a nemzetnek, mi szegény emberek vagyunk s ha legyilkoltatunk nem nagy kár; de az urak élete drága a hazának, menjenek s ha lehet igyekezzenek megszabadítani minket, hogy Háromszékkel együtt harcolhassunk.“

Igy szólt hozzánk egy öreg székely, s soha el sem is feledem nemes szavait, az egész nép e szavak után érzékenyül vált el tőlünk.

Harmadnapal ezután Gál Sándor most ezredes vezérlete alatt keményen megveretett erdővidéken Haidte tábora, s az erdővidéki népezen kiszállásunk után mind végig rendíthetetlen elhatározottsággal osztozik mai napig a szabadságharczokban. D o z s a.

Egy zászlótartó.

Manswürth s Nagy Szombati hőseink sorában
Áll egy erős honvéd főtiszt ruhában.

Eros teste s abban erős lélek honol,
Nincs oly kartácsrobaj, melyre ő meghajol.

S szívének verése

Nem változó,

Bár az ágyúk tüze

Ezer halált hozó.

Mint ujoncz Pákozdnál harcolt legelőszőr

Vitéz testvérei megkérlelék többször:

Ne rontson dühében az ellenség közé.

A túlnyomó erő Zrinyit is megtöré.

„Csitt! bajtársak: a Bán
E rongy hada.
Ős nemzetünk egyik
Hajtó vadászata!“

„Lehetnek még ennél melegebb napok is,
Majd letörlöm akkor homlokom magam is;
De látjátok: csakóm szerezsán lőtte le,
Nekem kontya nem kell, zúzzék szét a feje!“

S miként hős Kinizsünk,

Ugy gyilkola;

Kihez sujtott, többé

Nem jött fel hajnala.

S láttuk őt mindnyájan a vérengzés között
Főkép egy határórt milly hévvel üldözött.

Puskája agyával ütötte halálra,

Több mint szüksége volt schwarzgelb kalapjára.

„Nem vagyok én barát:

Hogy kopaszon;

Rohanjak fel s alá

A csata piaczon!“

És fejébe nyomván a terebély csákót,
Kezébe adatta, vezérünk a zászlót.

S a Flankenbewegung hőse midőn futott,

Rémként zászlónk nyomban, utána lobogott,

S e zászló azóta

Rettenetes

Alja dicsőséget

Csak rohamban keres.

* * *

Osztriában a harc rettenetes vala,

Manswürth rohamánál győzött Guyon hada.

Mint bősziült oroszlán maga rontott elő

S utána a sereg mindent eltemető.

Egyszerre a zászló

Megrendüle;

Egy óntol találva

Földön elterüle.

Él a zászlós; sebet csak a zászló kapott,

S egy perc után újra büszkén fent lobogott.

Két ezüst pánt köti most egygyé a fáját,

Rongyá számos golyó tépte lobogóját.

És a rongyok fölött

Egy érdemjel,

Véres harcziainkról

Csengő hangot emel.

* * *

Nagy Szombat a magyar szabadság harczában

Vérbarlang; gyász emlék a historióban.

Tizenötvezernyi főre ment az ellen,

Csak tiz s hétszáz magyar volt a harcban jelen.

S szól Guyon: „vitézek

Vagy itt veszünk;

Vagy a zsarnok önkény

Rabjai nem leszünk!“

S zászlónk már nem lobog magyar büszkeséggel,

Hőse óriásként küzd az ellenséggel.

„Hah! e zászló magyar s vagy el jön én velem,

Vagy kint a szabadban leend szemfedelem!“

S a magas falról a

Mélybe veté,

S magát egy ugrással

Utána teremté.

Manswürth s Nagy Szombati hőseink sorában,
Áll egy erős honvéd Komárom várában.
Fő-tiszti ruháján érdemjel diszeleg,
Megmentett zászlaja jobb kezében lebeg.

S nincs is annyi kincse
E hazának,
Mellyért bucsút mondjon
Rokkant zászlajának.

Gömöri Frigyes.

Arad, június 26. 1849. Az Esti Lapok 15-dik számában álnév alatt egy czikk jelent meg Aradról, melyben a bűnök legundokabibikával: imádott hazám reám bizott értékének hűtlen kezelésével gyanúsítatom. Ha van fogalma vádlónak a becsületről, tudhatja: miszerint illy vád a legyilkolt erkölcsi élet, s a polgári becsület romjaira emeltethetik egyedül; annál fogva mint honpolgár a megsértetni állított hazá, mint ember saját érdekemben jogomnak és kötelességemnek ismerem felhívni őt, hogy vádját legrövidebb idő alatt becsületes nyíltsággal adatokkal igazolva, valósítsa be, ellenkezőleg az alávaló rágalmazó bélyegét sütemdem homlokára. Egyébiránt e lapok olvasói megnyugtatóására kinyilatkoztatom: miszerint a belügy-ministeriumot már felkértem, hogy az ellenem emelt vádat részrehajlatlanul igazságosan megvizsgálta, a bűn netaláni bevalósultával bekövetkezendő méltó megbüntetésem; vagy ellenkezőleg a lelkem tiszta nyugalomban érzett ártatlanságom esetében a szemtelenül rágalmazó megfenyítettése iránt szigorúan intézkedjek. —

Török Gábor.

CHARIVARI.

Mátyust egy muszkatábornok becsületes embernek nézi.

Sasssssss (hogy valahogy senki sasnak ne olvassa) muszka tábornok, seregével Thúróczba törvén, első dolga is az volt, hogy megkérdezvén nincsenek-e huszárok közel, aztán egy kemény kancsuka rendeletet bocsátott ki, miszerint másnap reggeli 10 órára, a rebellis megyei tisztviselők nála egyrül egyre megjelenni kötelességüknek ismerjék.

Eljött a másnap és eljött a reggeli 10 óra.

Sasssss tábornok, már mérgeesen fölfujta magát, s türelmetlenül csattogtatta kancsukáját, melylyel majdan a rebellis tisztviselők hódolatát elfogadandja.

Senki nem jelentkezett.

Ezalatt a megbukott kormány hívségesei közül egynehányan, kik Ferencz Józsefért a kancsukát is szívesen megcsókolják, a tábornoknak teljes szolgálat készségüket kimutatandók, azon tanakodtak, ki menjen oldala mellé, hogy az executioban segélyére legyen s a republicánissimusokra őt figyelmeztesse.

Kevés fejtörés után a választás Mátyusra esett.

Elmene tehát Mátyus, szívében titkos örömmel, a kedves tábornokhoz, koronás urának lelki testi barátjához, ki már ezalatt mérgében majd önmagát fölfalta, hogy rendelete irányában a rebellis tisztviselők illy engedetlenséget mutatnak, s még 11-kor sem jelent meg egy is közülök.

Végre nyílt a megyeterem ajtaja.

A tábornok már teljesen fölgürközve állt az emberfalásra.

Mélységesen alázatos bókok közt belépe, — Mátyus, — hozván magával a legszivesebb készséget honfitársait akasztófára juttatni:

A tábornok gondolván, hogy ez egyike a berendelt tisztviselőknek iszonyú dühvel megrohannya.

Szatravicsicswokese szackerment! hát így kell az én parancsomnak engedelmeskedni, — s összevissza szidja a rebellis teremtését...

Mátyus iszonyuan bámul, — majdan mentegődni kezd....

A tábornok még jobban dühösködik, s az órára mutat.

Erre Mátyus úgy megijedt, hogy oda hagyván a tábornokot, meg sem állt Bécsig, a hol is az udvartól egy peesétes bullát aufertígotlattott, melyben a tábornok meggyőzésére bőségesen motiválva, adatik elő, hogy Mátyus a ló tudomány nagymestere, teljes életében a legschwarzgelbebb gazember volt.

Van fegyver csak szerezni kell tudni

Bemhez e hó 23-kán két tiszt lép be.

— Tábornagy ur! fegyvert kérünk a hadhoz sorozott ujonczok számára.

— Fegyver kell önöknek. Jó; 3 fegyverdépóra utasíthatom, — menjenek önök és verjék meg a muszkát Beszterczénél és Brassónál, azután vegyék be Gyulaféhevárt, — és lesz fegyver a mennyi kell!

És a muszka mindkét helytt csakugyan megtámadtatott, s Gyulaféhevár ostroma 24-én megkezdett.

Helyettesítés.

A hevesi kereszties népfelkelők egy része Egerbe rendeltetett.

A fölkelők közt, egy asszony is megjelent hosszú dárdával, s beállott a sorba.

— Hát kend mit akar itt azzal a dárdával?

— Hát csak úgy gondoltam vitéz kapitány uram, hogy az uram épen az ország számára fuvarba lévén, — hát majd csak magam jövők helyette, nehogy itt miatta valami hátramaradás legyen!

Ez az asszony is kiérdelemlette az egri nevet!

A muszka nem olly kegyetlen már, mint volt.

A muszka ezalatt azokat, kiket elfogott lova farkára kötötte s úgy kiozta agyon, de most, miután a szelid Ferencz Jóseffel jött közel barátságba, ezt már nem teszi, hanem ha valakit

elfog, kitép lófarkából egy jó csomót, és ezt összefonván nyakára hurkolja s úgy végezi ki. Hja! hijába az osztrák császárról csak ragad rá egy kis civilisatio.

Fut a huszár....

A muszka Kassát elfoglalván, hadseregünk bagázsias szekerei Miskolcz felé indítottak.

A rémült menekülők is Miskolcz felé siettek. Egyszerre nagy porfelleg látszik megettök az országuton.

Huszárok voltak.

Jaj már a huszár is fut oda vagyunk; hangzott mindenfelé.

És a huszárok csakugyan sebes vágatva futottak a bagázsias szekereket visszaterelni.

Dämon.

Levél a muszkákhoz.

Drágalátos szomszédok!

Idvezeljük a ti hosszú kamsáitokat, melyeket a Lloyd és a Presse, és több diszes társaik annyiszor és olly dicsőn megénekelték, kamsáitokat, melynek ránczaiba annyi sok másoktól elhullott állat kapaszkodik a mennyi csak napi díjatokhoz competál, s ezen elhullott állatok között a pozsoni magnások s több Babarcsi féle derék állatok is.

Látogatástokat szívesen vettük volna, ha álgyuitokat dzsidaítokat és szuronyaitokat hon hagyatátok volna is. Hogy pedig mind azokat elhoztátok, azt még szívesben vesszük, mert Ausztriával annyi dolgunk van még, hogy a ti álgyuitoknak puskáitoknak, jó hasznát vehetendjük, csak ám aztán adjátok át minden teketoria nélkül.

Mert látjátok, ha át nem adjátok mink erővel is elveszük, s titeket semmi esetre fegyveresen be nem bocsátunk hazánk kebelébe.

Már pedig mért erőszakoskodnotok? Az csak lehetetlen, hogy ti ok nélkül a mi összegyilkolásunkra jöttetek volna, mert hisz mi nektek semmit a világon nem vétettünk.

Még csak nem is láttunk soha benneteket, sőt még csak valami híreket sem hallottuk soha, csak annyit hogy ti nagyon nyomorult szolgáltságban éltek és igen szerencsétlenek vagytok.

Ám azért rajtunk bosszút nem állhattok, álljatok bosszút Nyikuláj csároton.

Ö az oka nyomorult sorsotoknak, csináljátok úgy vele mint mink Ferencz Joskával, s az ördög mindjárt elhagy titeket, mely most gyötör.

Adjátok át fegyvereiteket s menjetek haza isten hírével, teremtsetek magatoknak egy szép szabad hazát, minő a mienk akar lenni, s akkor éljünk egymással jó szomszédságban.

Ti nem akartok, ti reánk lödöttök, ti minket gyilkoltok. — Ugyan de mi bajotok van nektek velünk?

Hiszem mink az apátok lelkének sem vétettünk soha, hiszem ez hallatlan dolog; csak berohanni minden ok nélkül egy hazába, s annak népét, mint meg annyi utonálló zsványok rabolni, gyilkolni, pusztítani?

Hát ugyan bizony, miért jöttetek ide? mi kell nektek?

Bérgyilkosai vagytok-e tehát ti is az austria háznak, mely már annyi ártatlan embert legyilkoltatott — no az bizony nem válik nagy becsületekre!

Hanem jól van! úgy fogunk veletek is bánni, mint több bérgyilkos társaitokkal. — Megfognak próbálni fegyvereink élével milyen vastag kamzsátok! s megbirja-e az a beleszipeszkedett állatokat?

Nem hallotta soha igen nagy harci híreket a világ; de hallotta ám nekünk, s a mint őseink titeket összeverték Kiownál, úgy fogunk mi összetörni a Kárpátok alatt.

Irtóztos tömeggel jöttetek reánk, irtóztos tömeggel állunk ellenetekbe, a népnek ifjai és vénei, sergestől fognak rohanni ellenetek, s ha a mennyi muszka a világon van, mind honunkba jövend, csak az lesz belőle, hogy nem marad egy muszka sem a világon.

Esküszünk a magyarok Istenére, hogy vagy egyig itt halunk meg hazánkban, vagy futni fogtok ti úgy hazafelé, hogy a szélben hat singre is nyúlni fog utánatok összeszagotott kamzsátok.

Föl tehát a birkozásra, ha épen olly nagy kedvetek jött reá, hadd lássuk ám, mellyik tud többet, a muszka-e vagy a magyar!

No csak rajta, dologra tehát — előre fiak! előre Magyarhon népe — előre a vörös keresztel — velünk lesz Istenünk!

Fütykös!

Muszka anthologia.

V — J — polgármester urnak Gasparik Kazmér kanonoknak névnapján tartott beszédje.

Nagyságos és főtisztelendő kanonok ur, és méltó pártfogásu kegyes jó akaró uram!

Minekutánna má mostangot felgyütt az szépséges világosságnak napja, az mellyben én szint-azonképpen azok köszöntök közé számítodom, kik az barátságos érzelmességnek kedvellője. Ne métoztassék rossz néven venni, hogy épenséggel most szóllalok föl az gratulációra. Minthogy tehát nagyon jó ízű ebédvel, és egissiges italval hűsítettük meg vendégeskedni szerető uri gyomrainkat igen nagy alázatossággal jó egissiget kívánok, és az városnak nevében köszönetemet émondok. Mert má az csak még is örökkévalóságomódképpen nagy tekintetvel emlékeztünkben fog maradozni, hogy a Nagyságos kanonok urnak nevenapja sokszor és pediglenget igasságosképpen boldogságos legyen. Nem eresztjük ki figyelmező fejünkben annak gondolatokodását, miszerin ittenget még nagy raktákat ehettünk, sok ingyen valóságnak megnyerésében örvendezgethetők lehetni képesek vagyunk. Éljen az nagy Napoleon, de még inkább éllyünk mi, mivel hogy nagy boldog-

ságnak fenyegetődző állapottyával is megütöközhetünk, és nyerhetünk. Éljen a mi kedves társunk Dombay Josef és Suhayda Imre hazafiak — övék a hatalom és dicsőség. Nagy a melegség, nem tudok beszélni, nagyon erős bor ez a ki kapáta is sokat ihatott. Az idén ugyan csak drága a napszám, de lesz a jó bornak. kivált a spinyérinek ára. A fa is drága, pedig a kenyér ócsóbb lehetne. No de azt csak nem tagathattya senki, hogy névnapon vagyunk, és nagyokat izogatva kiállthattuk éljen a mi kedves Kazimirunk.

Vivat engedelmet kérek.

Nemzeti színház.

Bérlet. Pest, szombaton, jun. 30-án 1849. 55. szám.

Lignerolles Luiza.

Rendező: Lendvai.

Személyek:

Herczeg Miré	Bartha.
Gróf Givry, unokaöccse, ezredes	Egressi Gábor.
Cecilia, ennek hitvese	Jókainé.
Lignerolles Henry	Lendvai.
Luiza, neje	Latkócziné
Marie, leányuk	Bognár Vilma.
Lagrange, Luiza atyja	Szentpéteri.
Romain, a hercege segédtszije	Szigligeti.
Josefine, Luiza dajkaja	Miskolczy J.
Békebíró	Szilágyi Pál.
Károly, } Henry cselédjei	Turesányi.
Ferencz, }	Hubenai J.
Herczeg inasa	Balázi.
Gróf inasa	Virág.
Lagrange inasa	Morvai.
Szobaleány	Novák Teréz.
Vadász	Vas.

Történethely a lignerollesi és mirói kastélyokban, nem messze Senlistől: a 4-ik felvonás egy évvel későbbben a három előbbinél.

Kezdeté 7 órakor, vége 9-kor.

Szerkeszti: Jókai Mór.

HIRDETÉSEK.

Előfizetési felhívás

a „PESTI HIRLAP“

julius-decemberi második félelvi folyamra.

Megjelennek e lapok hetenként hatszor. Előfizetési ára félévre Budapesten házhordással boríték nélkül 6 ft 30 kr, a kiadó hivatalból elhordva 6 ft, postán hetenként 6-szor küldve 8 ft, kevesebbszer küldve 7 ft, 12 kr pengőben. — Előfizethetni a Pesti Hirlap kiadó hivatalában (szabadsajtó-utca, szabadsajtó-udvar 583. sz. a földszint) és minden postahivatalnál.

Landerer és Heckenast,

a „Pesti Hirlap“ kiadó-tulajdonosai.

Arra kérjük még a tisztelt közönséget, miszerint előfizetési megrendeléseiket jóleleve küldjék be, mert csak úgy lehetünk képesek a „Pesti Hirlap“ pontos és folytonos szétküldését sikeresíteni.

Heckenast Gusztáv pesti kiadónál megjelent

Edelmann Károly,

(váczi utcában 15. szám alatt,) és minden hiteles könyvárusnál kapható:

Legújabb és legteljesebb magyar-német és német-magyar

ZSEB-SZÓTÁR,

legújabb helyesírás szerint, s az ujonan alakított vagy felélesztett szókkal bővítve összeírta

Alsó-viszti Fogarasi János.

Második, jobbitott és sok ezer új szókkal bővített kiadás. Kis 8-rét, két hasában, és nagyobb s olvashatóbb betűkkel nyomva minden eddigi magyar-német zsebszótáraknál. 2 kötet. Vásonba kötve. 4 ft. p. p.

FOGARASI JÁNOS,

művelt magyar nyelvtan elemi része.

Minden eddigi magyar nyelvtanok kiegészítése- s megigazításul, született magyarok s más jartasbak számára.

Nagy 8-rét fűsve 3 ft. p. p.

(6)

Hirdetmény.

Alólirt tisztelettel jelenti, miszerint hatvani utcában Gebhardt féle házban 586 szám alatt „Körhez“ címzet szivar-kereskedésben legjobb muskatályzamatu dohányból készült ujnemű Hortensia, Panatellás, Görgey, Dembinzky, Rencurel, Esculapio, Mészáros, Kör, Igenjeles, Tuhutum, Sz.-Andrási, Kossuth, Szabasági, Nemzeti, Marylándi, Havanna szivarok — mellyek a külföldi szivarokkal a versenyt bátran kiállják — tovább mindennemű szivar-péncz- és uti-börtárca találatnak, s azokat a t. cz. közönség figyelmébe ajánlja.

Ketskés József.

(1)

Heckenast Gusztáv (5 5)

pesti kiadónál megjelent, és minden hiteles könyvárusnál kapható:

KÖLCSEI FERENCZ

ORSZÁGGYÜLÉSI

és

MEGYEI BESZÉDEK.

Báró Eötvös J., Szalay L. és Szemere P. szerkesztése alatt.

8-rét Velinpap. fűzve 1 ft. 20 kr.

Az „ESTI LAPOK“

melly politikai napilap az országgyűlés ott léte alatt, Debreczenben jelent meg, most Pesten adatnak ki, és minden nap (vasárnapon kívül) egész íven jelenek meg.

Előfizetési ár: helybe junius hóra 1 fr. pp., julius—decemberig 6 hóra 5 ft. pp.

Posta elküldésel előfizethetni Junius hóra 1 ft. 20 krval pp. — Julius—decemberig 6 hóra 6 ftjával.

Az előfizetés elfogadtatik az „Esti Lapok“ kiadó hivatalában, szabadsajtó-utca, Horváth-ház, hésminden postahivatalnál.